

משרד הדתות

פעולות ביקורת

נערכה ביקורת כוללת בדבר סדרי קביעת הזכאות של מוסדות דת למענקי הקבלה, ונבדקו סדרי שחרור כספי המענקים והפיקוח של המשרד על השימוש בהם.

מענקי הקבלה לתרומות למוסדות דת

בשנת 1972 קבע משרד האוצר שבתנאים מסויימים יעניק למוסדות חינוך, רפואה, סעד ודת, שהעבירו תרומות במטבע חוץ, שלא פחתו מ־\$ 100,000, מענקים בסכומים, שיהיו מקבילים לסכומים במטבע חוץ מתרומות, שיומרו בבנקים בארץ (להלן: מענקי הקבלה). מטרת מענקי הקבלה הייתה לעודד תורמים מחוץ לארץ לתרום כספים להקמת מוסדות לתועלת הציבור ולצידוד, נוסף על תרומות שהם תורמים למגביות הרגילות. ההסדר הופעל תחילה בעיקר לגבי תרומות למוסדות חינוך, ומענקי הקבלה הועברו באמצעות משרד החינוך והתרבות. החל משנת הכספים 1974 ניתנו מענקי הקבלה על תרומות למוסדות דת. גם באמצעות משרד הדתות ומתקציבו. עד לשנת הכספים 1975 ניתנו מרבית המענקים לצורכי בנייה ופיתוח של מוסדות דת, אך לאחר מכן הוענקו מענקי הקבלה בסכומים ניכרים גם על תרומות, שניתנו לצורכי תחזוקה שוטפת של מוסדות דת.

עד לתחילת שנת הכספים 1976 לא נכללו סכומים למענקי הקבלה למוסדות דת בתוך התקציב של משרד הדתות אלא הוקצבו בדרך של העברה מסעיפי רזרבה במהלך שנת הכספים באישור ועדת הכספים של הכנסת. חלק עיקרי מסכומי המענקים יועד על ידי משרד האוצר לתרומות, שהועברו באמצעות תורם אחד, ולגבי חלק נוסף רשאי היה משרד הדתות לקבוע את זכאותם של מוסדות למענקי הקבלה החל משנת הכספים 1975. עם תחילת ההעברה של המענקים באמצעות תקציבו של משרד הדתות — בשנת הכספים 1974 — הוטלה על המשרד החובה לוודא, שכספי המענקים הניתנים מתקציבו ישוחררו רק לאחר מילוי תנאים, שיבטיחו את המרת כספי התרומות וכן את השימוש בהם ובמענקי הקבלה למטרות שלשמן ניתנו.

בטבלה להלן נתונים על כלל הסכומים שנכללו בתקציב של משרד הדתות למענקי הקבלה ועל ההוצאה למעשה בשנות הכספים 1974—1977 (בל"י):

הוצאה למעשה		תקציב מאושר		
פיתוח	רגיל	פיתוח	רגיל	
15,954,000	—	16,271,000	—	1974
58,690,000	2,000,000	59,092,000	2,000,000	1975
39,962,000	56,562,000	40,355,000	52,560,000	(1) 1976
—	—	40,700,000	62,500,000	1977

(1) בשנה זו נוספו לתקציב תוספות בגין התייקרויות בסכום של 3.5 מיליון ל"י.

המקור: דו"חות החשב הכללי לשנות הכספים הנדונות.

ביקורת חלקית על תשלום מענקי הקבלה מתקציב משרד הדתות נערכה ב־1976 (ראה בדו"ח השנתי 27 עמ' 287). בעקבות מכתבי תלונה, שנתקבלו במשרד מבקר המדינה, החליט המשרד להמשיך בבידיקת הנושא במגמה להשלים ולהרחיב את הביקורת. בחודשים אוקטובר-נובמבר 1977 בדק משרד מבקר המדינה במשרד הדתות את סדרי קביעת הזכאות למענקי הקבלה, שחרור המענקים והפיקוח על השימוש בהם. הבידיקה התבססה על מדגם של 12 מוסדות. בדיקת השלמה נערכה באגף התקציבים שבמשרד האוצר.

קביעת זכאות למענקי הקבלה

לקביעת זכאותם של מוסדות למענקי הקבלה ולהסדרת שחרור הכספים והפיקות על השימוש בהם דרושים קריטריונים ונהלים מפורטים, כדי שהמענקים יינתנו למוסדות, שאכן זכאים להם ושהכספים ישמשו למטרה שעבורה הוענקו.

כאשר מוסד מבקש מענק הקבלה לצורך תחזוקה שוטפת דרוש, שימציא למשרד הנותן את המענק: דו"ח כספי מפורט ומאושר על ידי רואה חשבון, המתייחס לתקופה קרובה ככל שניתן למועד הבקשה, וכן פרטים על תחזית הכנסותיו והוצאותיו, על תלמידיו וכן בדבר התורם וסכומי התרומה.

כאשר הבקשות למענקי הקבלה הן לצורך בנייה, דרוש גם שהמוסד ימציא תכניות בנייה מפורטות ומאושרות; פרטים על הצורך בבנייה; ותחזית הוצאות והכנסות, שתפרט את האמצעים הכספיים העומדים לרשותו להשלמת הבנייה.

על פי החומר, שממציא המוסד, יש על המשרדים להחליט, אם אמנם דרוש לו מענק מקביל, וכאשר מדובר בבקשת מענק לבנייה, יש לבדוק, אם ברשות המוסד מצויים אמצעים כספיים מספיקים כדי לבצע את הבנייה.

משרד האוצר

משרד האוצר קבע, בכל שנת כספים, את זכאותם של רוב המוסדות למענקי הקבלה. הטיפול בנושא התרכז באגף התקציבים במשרד ואישור מענקי הקבלה היה בידי שר האוצר.

קביעת הזכאות של מוסדות למענקי הקבלה לא נעשתה על פי קריטריונים בכתב. בתיקי משרד האוצר לא נמצאו בדרך כלל המסמכים הדרושים לקביעת זכאותם של מוסדות למענקים; אף לא נוהל רישום מרוכז ומסודר של כל ההתחייבויות למענקי הקבלה לפי המוסדות. לגבי כמה מוסדות לא נמצאו נתונים על ההתחייבות למענקים שניתנו להם, ובכלל זה סכום המענק ומועדי נתינתו.

מלבד מענקי הקבלה, שאושרו על-ידי משרד האוצר, נקבעה זכאות למענקים כאלה גם על-ידי עובד של מוסד ציבורי. על אותו עובד הוטל בידיעת משרד האוצר, לקיים קשר עם יהדות חוץ-לארץ ולעסוק בגיוס כספים למטרות ציבוריות בישראל. היו מקרים שהוא קבע זכאות למענקים ללא תיאום מוקדם עם אגף התקציבים. בסוף שנת הכספים 1976 נקבעו נוהלי תיאום בין שני הגורמים.

באוקטובר 1977 פירסם משרד האוצר נהלים בדבר סדרי הטיפול באישור מענקי הקבלה ובשחרורם. לפי הנהלים על התורם לפנות במישרים אל המשרד הממשלתי, שבאחריותו יעד התרומה. המשרד רשאי להשתתף בפרייקט. שימומן באמצעות התרומה, במסגרת תקציבו המאושר, אם הוא קבע, שהפרייקט חיוני. עוד נקבע, שמתן מענק הקבלה מותנה בחתימה על חוזה בין התורמים למשרד.

משרד הדתות

1. סכום השווה ל-1 מיליון \$ מכלל תקציבו של משרד הדתות למענקי הקבלה נועד על-ידי משרד האוצר בשנת הכספים 1975 למענקים, שהזכאות לגביהם תיקבע על-ידי משרד הדתות. המשרד אכן העניק באותה שנה מענקים בסכום שעמד לרשותו.

לשנת הכספים 1976 נועד למטרה זו סכום השווה ל-1.5 מיליון \$. במהלך שנת הכספים התחייב המשרד להעניק למוסדות שונים מענקי הקבלה בהיקף גדול — בסכום השווה לכ-6.6 מיליון \$. לגבי חלק מההתחייבויות חל מועד ההענקה בשנת הכספים 1976; חלק נוסף יועד לביצוע בשנת הכספים 1977, ובמקרים בודדים ניתנו התחייבויות גם לשנה שלאחריה. בשנת הכספים 1976 העניק המשרד למעשה סכום השווה ל-1.75 מיליון \$ במקום הסכום שעמד לרשותו השווה ל-1.5 מיליון \$. אישור אגף התקציבים במשרד האוצר להענקת תוספת ההוצאה — בסכום השווה לכ-0.25 מיליון \$ — ניתן רק בסוף שנת הכספים 1976; בדברי ההסבר לאישור תקציבי זה נאמר, שיועד לצורך הפרשי התייקרויות למענקי הקבלה.

לשנת הכספים 1977 שוב נועד סכום השווה ל-1.5 מיליון \$ למתן מענקי הקבלה לפי שיקולי המשרד. עד אוגוסט 1977 כבר התחייב המשרד למענקים בסכום השווה ל-1.6 מיליון \$, והוא נועד לתשלום באותה שנה. מכלל התחייבויות אלה, סכום השווה ל-0.9 מיליון \$ הועד לכיסוי התחייבויות משנת הכספים 1976 ל-25 מוסדות.

לפי נתוני המשרד, ל-31 באוגוסט 1977, הסתכמה יתרת ההתחייבויות של המשרד למענקי הקבלה משנות כספים קודמות בסכום השווה לכ-4 מיליון \$. כיוון שלרשות המשרד לא עמדו הסכומים המתאימים בתקציב, לא יכול היה להיענות לתביעות כל המוסדות, שהתחייב כלפיהם למענקי הקבלה.

חוק נכסי המדינה מסדיר את הדרך, שבה ניתן לחייב את המדינה מבחינה חוקית אולם מבחינה ציבורית יש חשיבות ליחס הממשלה: להתחייבויות, שניתנו על ידי גורם בממשל, אפילו ייתכן שלא הוקפד כראוי על הוראות החוק האמור, שכן המוסדות מקבלי ההתחייבויות הסתמכו על התחייבויות אלה בגיוס כספים מגורמים בחוץ לארץ. השאלה של כיבוד או אי כיבוד של התחייבויות כאלה היא, לפי הנסיבות המתאימות, עניין לשיקולי מדיניות, ומבחינה זו הייתה ראויה להכרעה על ידי הממשלה.

בנובמבר 1977 הורה הממונה על התקציבים במשרד האוצר למשרד הדתות שלא להמשיך ולהתחייב למענקים חדשים, כל זמן שתלויות ועומדות התחייבויות למענקים משנים קודמות, שהמשרד מתקשה במימושו. המשרד גם התבקש להעביר למשרד האוצר את רשימת ההתחייבויות שנתן למענקים והצעה למימושו בשנים הקרובות לפי סדר עדיפויות.

2. עד לשנת הכספים 1977 נקבעה זכאותם של מוסדות למענקי הקבלה על ידי שר הדתות. בתחילת 1977 הוקמה במשרד ועדה לקביעת זכאותם של מוסדות למענקים. בראש הוועדה עמד מנכ"ל המשרד וחבריה היו: סמנכ"ל המשרד, חשב המשרד, עוזר המנכ"ל ומנהל המחלקה לרבנות, וקצין התקציבים במשרד. בנובמבר 1977 הועברה ראשות הוועדה ליועץ שר הדתות שמונה זה מקרוב.

באוקטובר 1977 הציעה הוועדה המשרדית, שגם ההתחייבויות למענקי הקבלה שניתנו על ידי משרד האוצר, לתרומות המועברות באמצעות התורם האמור, יידונו במסגרת הוועדה במטרה ליצור תיאום ולוודא, שלא תהיה כפילות במענקים; התורם הסכים להצעת הוועדה.

(א) מוסד שביקש מהתורם האמור תרומה או המלצה למענק הקבלה לגבי תרומות, שכבר נתקבלו אצלו נדרש על ידו החל משנת הכספים 1977, להמציא מסמכים כדלקמן: מאזן מאושר לשנה החולפת, הערכה תקציבית לגבי השנה השוטפת, רשימת תורמים וכתובתם, ופרטים על מעמדו החוקי ותקנותיו. ממוסד, שביקש מענק לבנייה, נדרשה גם תכנית בנייה והערכה תקציבית מאושרים על ידי מהנדס; במהלך הבנייה נדרש המוסד להמציא פירוט של ההשקעות בבנייה. לאחר המצאת המסמכים ואישור המענק על ידי משרד האוצר הועבר החומר למשרד הדתות לשימושו לצורך הפיקוח על שחרור המענקים.

(ב) עד להקמתה של הוועדה המשרדית לא נדרש מוסד, שפנה למשרד הדתות בבקשה למענקי הקבלה מתקציבו, להמציא מראש חומר רקע מפורט בדבר הצורך במענק, מקור התרומות ומצבו הכספי. עם הקמת הוועדה המשרדית נדרש מוסד הפונה להמציא דו"ח כספי מאושר לגבי השנה, שקדמה למועד הגשת הבקשה למענק. החל מנובמבר 1977 נדרש להמציא גם את שמות התורמים ואישור בכתב מהם בדבר התרומה.

המצאת דו"חות כספיים מאושרים עם הגשת הבקשה למענק, לצורך עמידה על מצב המוסדות, יש בה תועלת, רק אם הדו"חות מתייחסים לתקופה הסמוכה למועד הבקשה. הדו"חות שהוגשו לוועדה היו לתקופה של שנה ומעלה למפרע, ולא נתבקשו דו"חות חלקיים לגבי הזמן הקרוב למועד הבקשה.

(ג) הוועדה לא גיבשה נהלים מפורטים וקריטריונים בכתב לצורך קביעת זכאותם של מוסדות למענק הקבלה. מוסדות נקבעו כזכאים למענקים — כאשר ביקשו מענקים לבנייה — בלא שנדרשו להמציא תכניות בנייה, פרטים בדבר הצורך בבנייה ובדבר תקציבם למטרה זו. כמו כן לא נדרשו להמציא פרטים בדבר תלמידיהם, צורכי המוסדות ותחזית על הוצאותיהם והכנסותיהם — כאשר ביקשו מענקים לתחזוקה שוטפת.

באוקטובר 1977 גיבשה הוועדה, בשיתוף עם המבקר הפנימי של המשרד, הצעה למסגרת נהלים לקביעת זכאות למענקי הקבלה. לפי ההצעה חובה על המוסד לצרף לבקשה למענק תכנית בנייה מאושרת, אומדן של הוצאות הבנייה ורשימה של התלמידים במוסד. עד מועד סיום הביקורת — ניואר 1978 — לא פעל המשרד לפי ההצעה.

משרד הדתות הודיע למשרד מבקר המדינה, שהנהלים החדשים יופעלו בשנת הכספים 1978 ושכבר נשלחו הנחיות למוסדות להמציא חומר מפורט, לפי הנהלים, לגבי כל בקשה למענק הקבלה.

(ד) הבדיקה המדגמית של הביקורת העלתה, שבשני מקרים נקבעה זכאותם של מוסדות למענקים לתחזוקה שוטפת — בעקבות בקשתם לכיסוי גרעונות כספיים — עוד לפני שהמוסדות המציאו דו"חות כספיים. כאשר הומצאו הדו"חות התברר, שהמוסדות לא היו זכאים למענקים: במקרה אחד עמדו לרשות המוסד יתרות של כספים בבנקים, ובמקרה האחר לא היה בדו"ח פירוט בדבר הגרעון שנגרם מחמת החזר חובות ולא הומצא תיעוד לביסוסו. בשני המקרים הועברו המענקים, על אף המסקנה המתבקשת מהדו"חות.

(ה) לכמה מוסדות, שנקבעה זכאותם למענקים, יש סניפים ואגודות ידידים בחוץ לארץ האוספים ומעבירים להם כספים. הדו"חות הכספיים שהמציאו המוסדות לא פירוט את מצב הנכסים בחוץ לארץ ולא ניתן היה לדעת לאשורו, מה הוא מצבם האמיתי של המוסדות כדי להחליט על פיו על זכאותם למענקים.

(ו) אף כי הוועדה היא הגוף המשרדי המוסמך לקביעת הזכאות למענקי הקבלה, העלתה הביקורת, שבשני מקרים נקבעה הזכאות שלא באמצעות הוועדה.

(ז) המשרד לא הקפיד שקביעת הזכאות למענקי הקבלה על ידו תהיה לגבי תרומות שסכומן לא יפחת מ־100,000\$. במסגרת הצעת הנהלים החדשים לקביעת זכאות למענקי הקבלה, שגובשו במשרד, נקבע, שלשם הגשת בקשה למענק הקבלה צריך סכום התרומה להיות לפחות 50,000\$.

פיקוח על שיחורר מענקים והשימוש בהם

משאשר למוסד מענק הקבלה, דרוש שייערך בין המשרד לבין המוסד, הסכם שיפרט את שמות התורמים, סכומי התרומות ומטרותיהן, ואת הסכומים ומועדי העברת המענקים — בהתאם לקצב המרת כספי התרומה וביצוע הבנייה. על המשרד לפקח, שהתרומות אכן יומרו בלירות ישראליות ושבכספי המענקים והתרומות ייעשה שימוש לאותן מטרות, שלשמן הועברו הכספים.

1. משנקבעה זכאותו של מוסד למענק, לא התקשר משרד הדתות בדרך כלל — לא בתקופה שלפני פעולתה של הוועדה המשרדית ולא לאחר הקמתה — עם המוסד בהסכם בכתב. גם משרד האוצר לא נהג להתקשר בהסכם עם מוסדות, שקבע את זכאותם למענקי הקבלה. המשרדים נהגו להמציא למוסד כתב התחייבות מטעמם לפיו ישוחרר המענק, בעקבות המרת כספי התרומה בל"י.

במאי 1977 הוציא החשב הכללי נהלים בכל הנוגע לתשלום מענקי הקבלה. בנהלים נקבעה החובה לחתימת חוזה בין המשרד לבין מקבל המענק; על החוזה לפרט את חובות הצדדים, קצב שחרור הכספים — בהתאם לקצב ביצוע הפעולות על ידי מקבל המענק — חובת הגשתן של הוכחות על ידי מקבל המענק בכל הנוגע לקבלת כספי התרומה ולהתקדמות בביצוע הפרויקט. בפנייתו ציין החשב הכללי, שבכוונתו לכלול נהלים אלה במסגרת הוראות התכ"ס, אולם על המשרד להתארגן לפעולה במסגרת הנהלים תוך חודשיים שלושה. עוד ציין, שבתקופת ההתארגנות יועברו מענקים, רק אם המוסד יתחייב לחתום על חוזה. הוועדה המשרדית לא דרשה ממקבלי המענקים התחייבויות כאלה.

באוגוסט 1977 גובשו במשרד הדתות נהלים בכל הנוגע להעברת כספים על ידי המשרד. הנהלים התייחסו גם למענקי הקבלה, ונקבע בהם, שכל מענק יותנה בחתימת חוזה בין מקבל המענק למשרד בהתאם לתנאים, שיפורטו על ידי חשב המשרד. עד מועד סיום הביקורת — סוף נובמבר 1977 — לא פעל המשרד לפי הנהלים. גם לגבי נהלים אלה הודיע משרד הדתות, שבכוונתו להפעילם בשנת הכספים 1978.

2. על קצין התקציבים במשרד הדתות הוטל לוודא את המרת התרומות, כתנאי להעברת המענקים, ולפקח על השימוש בכספי המענקים והתרומות. לצורך הפיקוח נדרשו המוסדות, להמציא אישורים בנקאיים בדבר המרת כספי התרומות בל"י ולהמציא דו"חות כספיים שנתיים מאושרים על ידי רואה חשבון.

באמצע 1977 הוקמה במשרד חוליית פיקוח ומעקב, שמתפקידה לבדוק את מסמכי הרקע ואת עמידת מוסד נדרשות המשרד לגבי ביצוע כל תשלום לרבות מענקי הקבלה.

(א) בדרך כלל המציאו המוסדות העתקים מצולמים של אישורי המרת כספי התרומות בל"י ולא את האישורים המקוריים, המהווים את הקריטריון העיקרי לשחרור המענקים, או מכתבי אישור מטעם הבנקים על ביצוע ההמרה. אי המצאת אישור מקורי יש בה משום פתח לאפשרות של פנייה חוזרת, באמצעות העתק אחר של האישור, לבקשת מענק נוסף לגבי אותה תרומה. פנייה כזאת אפשר להפנות גם למשרד אחר המעניק מענקי הקבלה. הבדיקה המדגמית של הביקורת לגבי 1975 — העלתה מקרים, שמוסדות חזרו והמציאו אותם אישורי המרת לצורך קבלת מענקים נוספים

והמציאו אישורים על הפקדת מטבע חוץ בחשבון מטבע חוץ שלהם בבנק במקום אישור על המרת הכספים. בכמה מקרים לא היו אישורי ההמרה הבנקאיים חתומים כיאות וחסרה בהם חותמת הבנק או חתימה או שניהם יחד. משרד הדתות אמנם לא העביר מענקים במקרים אלה, שלא היה מקום להעבירם, אך גם לא התייחס לחוסר התקינות בפעולות האמורות.

במקרה אחד, בשנת הכספים 1974, ניתנו פעמיים על ידי משרד האוצר, בגין אותה תרומה מענקי הקבלה, שהגיעו למאות אלפי ל"י. בעת הכנתו של דו"ח זה נמצא העניין בערכאות.

כדי למנוע את התופעות המתוארות לעיל המליצה הביקורת לדרוש מהמוסדות, שימציאו מכתבי אישור מהבנקים על המרות מטבע חוץ, שימוענו אל משרד הדתות ושיצוין בהם שהמכתב הוא מקור יחיד. משרד הדתות הודיע שיפעל לביצוע ההמלצה.

(ב) בבדיקה המדגמית של הביקורת לא נמצאו לא במשרד הדתות ולא במשרד האוצר — לגבי חמישה מוסדות — כתבי ההתחייבויות, שלפיהן הועברו המענקים. משרד הדתות הודיע למשרד מבקר המדינה, כי לארבעה מוסדות ניתנה התחייבות לגבי תרומות שהועברו על ידי התורם האמור ושהמשרד ידאג לכך, שכתבי ההתחייבויות יצורפו לתיקי המוסדות במשרד. אשר למוסד הנוסף הסביר המשרד, שקיימת התחייבות כללית של משרד האוצר למענקים כנגד כל תרומה, שהמוסד יעביר ארצה.

(ג) המשרד לא קבע נהלים בדבר קצב השחרור של מענקים לבנייה. אף גם לא הפעיל פיקוח סדיר על התקדמות הבנייה במוסדות, שנהנו ממענקים למטרה זו, באמצעות ביקורים של עובדי המשרד — מהם ביקורים של עובדים המבקרים ממילא במוסדות כאלה במסגרת תפקידיהם במחלקות אחרות של המשרד. לצורך הפיקוח הסתפק המשרד בקבלת דו"חות כספיים, המשקפים כאמור את המצב לגבי תקופת זמן של יותר משנה למפרע. לגבי הרבה מוסדות לא ניתן היה להיעזר כלל בדו"חות, מאחר שלא פרטו בהם את ההכנסות וההשקעות בבנייה; הם התייחסו רק לסכומים, שנכללו בקרנות בנייה.

(ד) משרד הדתות לא פעל לקביעת הסדרים לתיאום בינו לבין משרד החינוך והתרבות, שגם מתקציבו ניתנו מענקי הקבלה לתרומות למוסדות דת, לעתים לאותם מוסדות שקיבלו מענקי הקבלה גם ממשרד הדתות. משרד הדתות הודיע למשרד מבקר המדינה, שיפעל ליצירת התיאום הדרוש.

מענקים לרשת מוסדות

סכומים גדולים של מענקי הקבלה יועדו מזה מספר שנים, על ידי משרד האוצר, לרשת של מוסדות.

הביקורת העלתה, כי קצב המרות מטבע חוץ ע"י הרשת פיגר אחרי קצב שחרור המענקים.

החל בשנת הכספים 1976 הוגדל חלקם של מענקי הקבלה, שניתנו ברובם כמקדמות על חשבון המרות בעתיד, כדי לסייע לרשת בקשיי מימון שנקלעה לתוכם לדבריה. בהקשר עניינים זה נקבע, שעל הרשת להתחייב להשלמת ההמרות עד סוף שנת הכספים 1977. עד מועד סיום הביקורת המירה הרשת סכום גדול אך ההתחייבות טרם הומצאה למשרד האוצר. עוד נקבע, שרואה חשבון מטעם משרד האוצר יבדוק את ענייניה הכספיים של רשת המוסדות. רואה החשבון המציא למשרד האוצר את תוצאות בדיקתו, והם נמצאו, במועד סיום הביקורת, בעיון ובבדיקה במשרד האוצר. משרד מבקר המדינה ממשיך בבדיקת העניין ובמעקב אחר פעולות הברור של משרד האוצר.

הדו"חות הכספיים שהמציאה הרשת למשרדי האוצר והדתות לא הקיפו את כל מוסדות הרשת.

בעת קביעת זכאותה של הרשת למענקי הקבלה לשנת הכספים 1977 הוסכם, שיש לחתום הסכם בין הרשת למשרד האוצר, בכל הנוגע לסדרי הענקת מענקי הקבלה והמרת התרומות. עד מועד סיום הביקורת — ינואר 1978 — לא נחתם ההסכם.

*

ממצאי הביקורת מראים כי במקרים שנסקרו ניתנו לעתים התחייבויות למענקי הקבלה מעבר לסמכות להתחייב, ומוסדות קיבלו לעתים מענקים מעבר למה שנראה, שהיו זכאים לו. מכאן, אף שמטרת המענקים היא רצויה משתי בחינות — דהיינו, תמיכה במוסדות ועידוד התרמה מחוץ לארץ על ידי פעולה מקבילה מאוצר המדינה — הרי צריך להקפיד, שהפעולה תיעשה בצורה תקינה בסדירות הנדרשת ממינהל כספי תקין במוסדות מדינה וציבור.